

00843
9770352462009

ZOV

НОВОСТИ

REVIJA ZA LJUBITELJE PRIRODE
GODINA XXXIII • 11. NOVEMBAR 2016. • BROJ 843 • CENA 70 DIN.

BUVE

Dnevno
500 ugriza

PROMENE

Stiže tropска klima

KOMUNIKACIJA

Poživ
na ljubav
i odbranu

FELINOLOGIJA

Birmanke čuvare duše

Birmanke - čuvari duše

Zasigurno jedna od najljupkih rasa mačaka jeste sveta birmanska maca. Podjednako milo izgledaju i ženke i mužjaci, zaobljenih čupavih glavica na kojima dominiraju izrazito plave oči, safirnog sjaja.

Birmanske mačke prate neobične legende i priče. Prvi primerci ove rase stigli su u Evropu, tačnije u Francusku, iz Burme. Burma je na francuskom Birma, te im otuda i ime, a prefiks „svete“ nose, jer su ove mace bile čuvari hramova i imale važnu ulogu u religiji Kmera, naroda koji je nastanjivao Burmu.

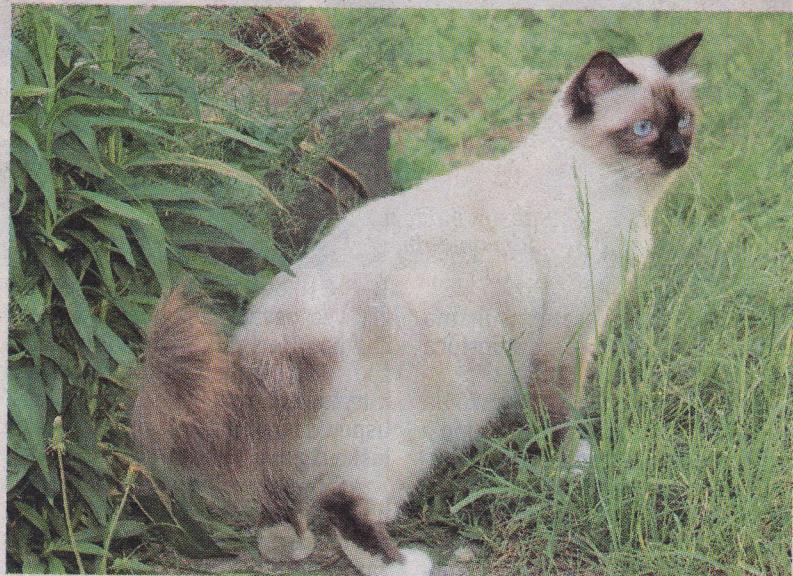
Slepi putnici

Legenda kaže da su duše kmerskih monaha bile toliko čiste da nisu mogle biti pokopane sa telima, već je vrhovna boginja safirnih očiju Cun Kjan Kse prenosila njihove duše u tela belih mačaka, čuvara hramova. Prema legendi, mačke su bile bele sa zlatnim očima,

ali posle jednog razbojničkog napada na hram, sve mačke su promenile boju. Jedne noći, razbojnici iz Sijama napali su manastir zvan „Prebivalište bogova“ i ubili starešinu hrama, svetog čoveka, dok je

posvećeno meditirao pred zlatnom statuom Cun Kjan Kse. Pored njega bio je i beli mačak Sinh.

U trenutku monahove smrti, boginja je njegovu dušu prenela u belog mačka, čiji se pogled u tom

Birmanke - čuvari duše

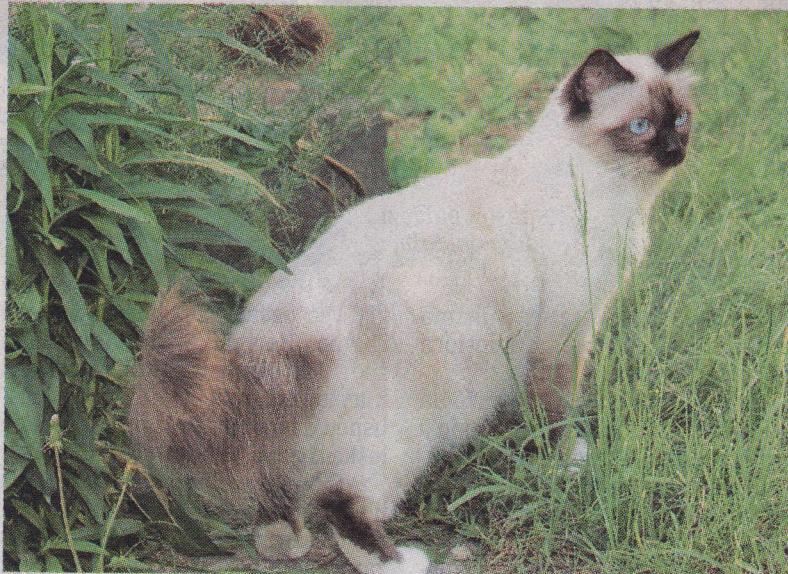
Zasigurno jedna od najljupčijih rasa mačaka jeste sveta birmanska maca. Podjednako milo izgledaju i ženke i mužjaci, zaobljenih čupavih glavica na kojima dominiraju izrazito plave oči, safirnog sjaja.

Birmanske mačke prate neobične legende i priče. Prvi primerci ove rase stigli su u Evropu, tačnije u Francusku, iz Burme. Burma je na francuskom Birma, te im otuda i ime, a prefiks „svete“ nose, jer su ove mace bile čuvari hramova i imale važnu ulogu u religiji Kmera, naroda koji je nastanjivao Burmu.

ali posle jednog razbojničkog napada na hram, sve mačke su promenile boju. Jedne noći, razbojnici iz Sijama napali su manastir zvan „Prebivalište bogova“ i ubili starešinu hrama, svetog čoveka, dok je

posvećeno meditirao pred zlatnom statuom Cun Kjan Kse. Pored njega bio je i beli mačak Sinh.

U trenutku monahove smrti, boginja je njegovu dušu prenela u belog mačka, čiji se pogled u tom

Slepi putnici

Legenda kaže da su duše kmerskih monaha bile toliko čiste da nisu mogle biti pokopane sa telima, već je vrhovna boginja safirnih očiju Cun Kjan Kse prenosila njihove duše u tela belih mačaka, čuvara hramova. Prema legendi, mačke su bile bele sa zlatnim očima,

Poupe de Madalpour

trenutku susreo sa safirnim boginjnim očima. I gleda čuda - Sinhove zlatne oči promenile su se u modroplavu boju, a snežnobela dlača dobi zlaćani odsjaj poput tela zlatne statue. Mačkova njuška, uši, noge i rep dobole su boju zemlje, a samo šapice, kojima je dodirivao telo umirućeg monaha, ostale su bele, čiste kao monahova duša.

Ne zna se pouzdano kad je zapadni svet upoznao mističnu rasu iz burmanskih hramova, ali u literaturi se pominje da je jedan par ovih mačaka bio prokrijumčaren na brod za Francusku. Mužjak je tokom dugog putešestvija brodom uginuo, ali je par ostavio potomstvo.

Gospođe Hakman

Stigavši u Francusku, ženka pod imenom Sita donela je na svet leglo. Jedno od mačića, *Poupe de Madalpour* (u prevodu Lutka Madalpura) bilo je prikazano u Parizu 1926. godine. Francusko društvo ljubitelja mačaka, *Federation Feline Francias*, prvo je priznalo i registrovalo ove mace pod današnjim imenom - *Chat Sacre de Birmanie*.

U vihoru razaranja Drugog svetskog rata, ove mačke su gotovo nestale u Evropi. Priča se da je samo nekoliko birmanki dočekalo kraj rata na evropskom kontinentu, te su učinjeni naporci, prvenstveno u Francuskoj, a zatim i Engleskoj, da bi se rasa obnovila. Malo se zna o tom programu, ali je pouzdano da su ukrštane sa persijskom i sijamskom mačkom.

Posebno zaslužna za definisanje i širenje ove rase je gospođa Aneliz Hakman (Nemačka), da-

nas predsednica WCF (World Cat Federation). Početkom 60-ih, njen prijatelj koji je živeo u Istočnoj Nemačkoj, zamolio je da mu pomogne u nabavci svete birmanske mačke. Aneliz je prihvatala molbu i posle detaljne potrage, mačku te rase pronašla je u Francuskoj. Mačku je potom čuvala kod sebe, dani su prolazili i Aneliz je s vremenom postala fascinirana rase i potpuno se posvetila gajenju birmanki. Kad se ponovo susrela s prijateljem, umesto sada već odrašle mačke koja se zvala Nadine de

na, plava (blue), lila (lilac), crvena, krem, a postoje i tigrasti (tabby) i kornjačevina (tortie) varijeteti.

Birmanke su prepoznatljive po belim „čarapicama“ na šapama. Dlaka birmanske mace je srednje dužine, sjajna je i svilenasta. Birmanke nemaju poddlaku te im se dlaka ne mrsi i ne zahteva previše sređivanja. Birmanke je dovoljno četkati jednom do dva puta nedeljno.

Sveta birmanska maca hoda polako, graciozno i otmeno, visoko podignutog raskošnog repa. Birmanke su privržene i umiljate

Izložba

Aneliz Hakman će predvoditi međunarodni tim sudija na Mrnjau Festu - svetskoj WCF izložbi mačaka u Domu omladine Beograda, od 10. do 11. decembra. Na izložbi će biti izloženi veliki broj izuzetnih mačaka iz Srbije i mnogih evropskih zemalja, između ostalih i svete birmanske mace.

Khlarlamour dala mu je mače - lepo, malo birmanče. Aneliz je birmanke godinama gajila sa velikim zadovoljstvom i uspehom. Veruje se da gotovo sve linije današnjih birmanki u Evropi vode poreklo baš od njene mace Nadine.

Otmena maca

Birmanke su mačke srednje veličine. Mačići se rađaju beli, a posle nedelju-dve vrhovi počinju da tamne i mace polako dobijaju karakteristični *color point* - tamne prelive na glavi, ušima, nogama i repu. Boja vrhova dostiže pun intenzitet tek s navršene dve godine. Kod birmanki postoji više point varijanti - crna (seal point), čokolad-

mačke, veoma blage naravi. Vreme vole da provedu dremajući tamno gde svaka mačka najviše voli - u krilu vlasnika. Iako uživaju u igri, uvek to čine odmereno, bez mnogo jurnjave i vratolomija. Birmanke su prave salonske mace, ali ni povremeni boravak u bašti im ne predstavlja nikakvo iznenadeće, jer kao i svaki pripadnik mačijeg roda one su radozna i uživaju istražujući.

Kod nas i u okruženju postoje veoma dobre i odgovorne odgajivačnice ovih maca, registravane pri World Cat Federation - to su *Sacred Cad WCF* u Srbiji ili *Sabacat WCF* u Mađarskoj.